

בש"פ 6687/17 - מדינת ישראל נגד אשרף טחימר

בבית המשפט העליון

בש"פ 6687/17

כבוד השופט ד' מינץ
מדינת ישראל

לפני:
ה המבקש:

נ ג ד

המשיב:
אשרף טחימר

בקשה שלישית להארכת מעצר המשיב מעבר לתשעה
חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות
אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:
(29.08.17) ז' באלוול התשע"ז

בשם המבקש:
עו"ד מרון פולמן
עו"ד סיגל עפרוני
בשם המשיב:

החלטה

1. בקשה שלישית להארכת מעצר של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

ההליכים בבית המשפט המחוזי
כתב האישום נגד המשיב הוגש ביום 2.6.2016 לבית המשפט המחוזי בחיפה, המיחס לו עבירות של רצח,
עמוד 1

תקיפת קטין הגורמת חבלה חמורה, פצעה בנסיבות מחמירות ותקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש. לפי המפורט בכתב האישום, ביום 1.5.2016 לאחר שגמלאה לבבו החלטה להמית את המנוחה, התפרץ המשיב לביתה מתוך כוונה לגרום למוותה. בעודה ישנה בmittah, ذكر המשיב את המנוחה בסיכון בצווארה, בפניה ובידה, תוך שהוא מנסה להיאבק בו בעודו סותם את פיה בידיו בעת שהמשיך לדקוך אותה, וכל זאת כאשר בנה של המנוחה, קטין ליד שנת 2005, ישן לצידה. כאשר הבן ניסה לגרום למשיב לחודל ממעשו על ידי בעיטה ברגלו, דחף המשיב את הבן לרצפה. כתוצאה לכך נחבל הבן בקרסול רג'ל ימין. כמו כן תקף המשיב בן נוסף של המנוחה וגרם לו לחבלות בשפטיו ובשינוי ולחחת שטחי באצבעו. מיד לאחר מכן, נמלט המשיב מהבית והמנוחה מתה מפצעה.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבוקשת בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. הדיון לגופו של עניין בבקשת המעצר התקיים רק ביום 27.7.2016, בין היתר בשל בקשה באת כוחו של המשיב ללמידה את חומר הראיות ולגבש עדמה בתיק. ביום הדיון, הסכמה באת כוח המשיב על קיומן של ראיות לכאורה, אך טענה בדבר עצמתן של הראיות, כאשר טענותיה נגעו, בין היתר, למஹימנות הודעות לידי המנוחה ולמצאי החקירה המשפטית. בית המשפט המ徇זקי קבע בהחלטתו מיום 3.8.2016 כי יש לעצור את המשיב עד תום ההליכים. במסגרת ההחלטה נקבע כי אין מקום להורות לשירות המבחן על ערכית תסוקה. בית המשפט עמד על כך שמי שנוטל את חייו של אחר מעיד על מסוכנותו וכי גnoch העונש הכבד לו צפוי המשיב, אם יורשע בדיןנו, עלילות השיבוש וההימלטות מאימת הדין הין בעלות משקל כבד עד מאד. בית המשפט נתן גם משקל לעברו הפלילי הכבד של המשיב ולכך שהוא סיים לרצות אך לאחרונה עונש מסאר. לחובתו לא פחות משלושים וחמש הרשעות קודמות, בעיקר עבירות של אלימות ורכוש, לרבות שוד מזון, בריחה ממשמרות חוקית, הפרת הוראה חוקית, איזומים, סמים ועוד. הואណ נדון מספר רב של פעמים לתקופות מסחר שונות.

4. שמיית ההוכחות בבית המשפט המ徇זקי החלה ביום 26.12.2016 ומАЗ התקיימו 13 ישיבות הוכחות אשר נשענו בהן 15 עד תביעה. כן נקבעו 4 ישיבות נוספות לימים: 18.10.2017; 25.9.2017; 27.9.2017; 23.10.2017. יצוין כי רשימת העדים בכתב האישום כוללת 70 עד תביעה.

5. לשלים התמונה יצוין כי ביום 14.8.2017 הוגשה בקשה מתעם המשיב לבית המשפט המ徇זקי לעיון חוזר בהחלטה לעצרו עד תום ההליכים, והדיון בבקשת זו קבע ליום 12.9.2017.

ההליכים בבית משפט זה

6. ביום 2.3.2017 הורה בית משפט זה (השופט ח' מלצר) על הארצת מעצרו של המשיב, בהסכמתו, בתשעים ימים, החל מאותו יום, או עד למתן פסק דין בעניינו, לפי המוקדם ביניהם. בהחלטה צוין כי באי כוח הצדדים הודיעו שבכוונם לפנות במשפט לבית המשפט המ徇זקי בבקשת להוספת ימי הוכחות בתיק במהלך תקופת ההארכה.

7. מעתהו תשעים הימים, התקיים דין נוסף בבית משפט זה. בהחלטה מיום 8.6.2017 הורה בית המשפט (השופט י' עמית) על הארצת מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים החל מיום 31.5.2017 או עד למתן פסק דין לפי המוקדם. בהחלטה זו צוין כי ההארכה לא تسפיק וסביר כי תידרשנה ארכות נוספות. אף הוער כי בנסיבות העניין היה

מקום לעתור מילכתייה להערכת מעצר של 150 ימים חלף 90 הימים שנותבקשו.

8. כאמור, עותרת המבקשת להאריך את מעצרו של הנאשם בתשעים ימים נוספים. טעמי הבקשה נועצים בחומרת העבירות המיוחסות למשיב ולחזקת המסוכנות הנלוות להן. עוד צוין כי מסוכנותו של הנאשם מתגברת נוכח עבורי הפלילי המכבייד, היכול בחובו כאמור עבירות רבות, בין היתר העבירות המצביעות על מסוכנותו ועל החשש להימלטוותו מאימת הדין. בדיון בעל-פה הוסיפה באת כוח המבקשת כי לפי דעתה במסגרת ישיבת ההוכחות הקróבות תהיה התקדמות משמעותית בשמיות פרשת התביעה העיקרית. לטעמה, אין מקום לעירication תסוקיר מעצר, שכן אין להעלות על הדעת את שחרור הנאשם לחופפת מעצר.

9. מנגד, לטענת באת כוח הנאשם, קיימם כرسוםמשמעותי בראיות המבקשת, דבר המצדיק עיון חוזר בהחלטת המעצר. לטענהה, האמור בכתב האישום (סעיף 3 שבו), לפיו הנאשם התפרץ לבית המנוחה דרך חלון חדר האורחים, הוא בלתי אפשרי בעיליל. כמו כן, נמצאו סטיות בגרסאות עדי הראה לביצוע המעשים. בנסיבות אלו נתען כי למרות שההכרעה בדבר עצמתן של הריאות המצדיקות את מעצרו של הנאשם תידין לפני בית המשפט זה להתחשב בכך כי תידרשנה שירות ישיבות נוספת לשמיות הוכחות, וכן יש לשקל את שחרור הנאשם לחופפת מעצר לאחר קבלת תסוקיר. התסוקיר נדרש גם נוכח מצבו הקשה של הנאשם השובט שביתת רעב בתוך כתלי בית המעצר.

דיון והכרעה

10. ראשית יאמր כי בגדירה של אכסניה זו הדנה בהערכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, אין מקום להידרש לטענת כרסום בעצמת ראיות התביעה. לכל היותר ניתן לעשות כן לפי דעה הקיימת בפסקה, רק במקרה שניין להצביע על שינוי דרמטי בראיות היכול לשנות מכך אל קצה את הסיכויים שהנאשם ימצא זכאי בדיינו (בש"פ 13/2010 מדינת ישראל נ' שבירו, 25.12.2013) והאסמכתאות שם). ברם, הדעה השלטת באשר לבירור עצמתן של הריאות לכואורה, היא כי עליו להיעשות בערכאה המבררת, ולא לפני בית משפט זה במסגרת בקשה לפי סעיף 62 לחוק המעצרים (בש"פ 17/2003 מדינת ישראל נ' פלוני (31.7.2017) והאסמכתאות שם). בכל מקרה, גם אליבא דשיטותם של אלו הסוברים שבמקרים חריגים יש מקום לדון בטענות בדבר עצמת הריאות גם במסגרת זו, הרי שמדובר זה אינו נכנס בגדרם של אותם מקרים. הטענות כי נמצאו סטיות מסוימות בין עדי התביעה, או כי הנאשם לא יכול היה לטפס ולפרוץ דרך חדרה של המנוחה, ראוי שתישמענה במסגרת הבקשה לעיון חוזר לפי סעיף 52 לחוק המעצרים (וראו: בש"פ 1724/15 מדינת ישראל נ' מדינת ישראל (16.3.15); 8173/13 מדינת ישראל נ' פלוני (5.12.2013)).

11. שנית ולגופו של עניין, הלכה היא מקדמת דנא כי:

"בבאו של בית משפט זה להחליט האם להאריך את מעצרו של הנאשם לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, עליו לעורך איזונים בין זכותו של הנאשם לחרויות כל עוד עומדת לו חזקת החפות ומשפטו לא הסתיים בהכרעת דין בתוך תקופת המעצר הקבועה בסעיף 60 לחוק המעצרים מחד גיסא, ובין הצורך להבטיח את שלום הציבור ובתוכנו ומצווי הדין עם עבריים, מידך גיסא. ואולם, יש לבחון כל מקרה לגופו "ולאתר" את נקודת האיזון המתאימה לאותו המקרה." (בש"פ 5878/08 מדינת ישראל נ' פלוני (6.7.2008) והאסמכתאות שם; וראו גם: בש"פ 10125/08 מדינת ישראל נ' אלהיב עמוד 3

.(7.12.2008)

12. מציאות נקודת האיזון אינה תמיד מלאכה קלה. בין כלל הנסיבות והנתונים הרלוונטיים, על בית המשפט להעריך ולו בקווים כלליים מהו הזמן הסביר לגמר ההליך הפלילי המתנהל כנגד הנאשם. במקרה זה מדובר בעבירה רצח. דרכם של היליכים מסווג זה להתארך בשל ריבוי העדים והריאות הרבות המוגשות לבית המשפט. כאמור, היליך שמייעת הריאות החל לפניה שmono חודשים, ונכון לעת זה לא נראה כי הגיעה נקודת האיזון ממנה ניתן לומר כי זכותו של הנאשם לחירות מטה את הקפּה לטובתו. אך על בית המשפט המחויז להקצותות ימי דין רבים ככל הנימן במסגרת אילוצי הימון שלו ושל באי כוח הצדדים וזאת את היליך במועד קרוב ככל האפשר. במסגרת זו ניתן גם ליעל את הדיון על ידי קיומם היליך לפי סעיף 144 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ד-1984, הקובע כי "לאחר תחילת המשפט ובכל שלב של הדיון, רשאי בית המשפט – אם הנאשם מיוצג על ידי סניגור – לזמן את הנאשם וסנגורו ואת התובע כדי לברר הסכמתם לשאלות שבעובדתה ולקבילותות מסמכים וממצאים, לרבות הגשתם לא באמצעות עדים" (ההדגשה שלי – ד.מ.; וראו: ע"פ 1523/05 פלוני נ' מדינת ישראל (2.3.2006) פסקה 12)). כאמור, רשות העדים כוללת מספר רב של עדים ובאות כוח המשיב אף מסרה בדיון לפניה, כי לא התקיים היליך לפני בית המשפט המחויז בו נדונה האפשרות של יותר חקירותם של כמה מעדי התביעה הכללת 25 שוטרים ו-6 רפואיים, ואשר יתרחקו וניתן יהיה לוותר על עדותם של חלק מהם.

13. אשר על כן, נוכחות המסוכנות הנש��פת מהמשיב, והעובדה שהמשפט טרם התקיים מעבר לשאל שחל ממנו ניתן להעלות על הדעת בדיקת פתרון חלופי למעצרו המלא של המשיב, אני נעתר לבקשתו וмарיר את מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 29.8.17 או עד למתן פסק הדין בעניינו בתפ"ח 5551-06-16 בבית המשפט המחויז בחיפה, לפי המוקדם ביניהם.

ניתנה היום, ח' באלו התשע"ז (30.8.2017).

שׁוֹפְט